

331. Trhaviny jsou výbušniny

- a) jejichž charakteristickou výbušnou přeměnou je detonace,
- b) jejichž charakteristickou výbušnou přeměnou je výbušné hoření,
- c) jejichž detonační rychlost je nižší než u třaskavin.

332. Trhaviny zapáleny volně na vzduchu

- a) detonují,
- b) v malém množství hoří, ve větším množství mohou detonovat,
- c) pouze hoří a detonovat nemohou.

333. Mezi trhaviny patří

- a) tetrazen,
- b) tetryl,
- c) pikrát olovnatý.

334. Detonační rychlost tritolu je

- a) 9 100 m/s,
- b) 6 800 m/s,
- c) 2 600 m/s.

335. Teplota výbuchu TNT je

- a) 290 °C,
- b) 400 °C,
- c) 200 °C.

336. Teplota tání TNT je

- a) 80 °C,
- b) 120 °C,
- c) 180 °C.

337. Trhavina označená RDX je

- a) oktogen,
- b) hexogen,
- c) ekrazit.

338. Ekrazit je označení pro

- a) kyselinu pikrovou,
- b) oktogen,
- c) tetryl.

339. Trhavina označená A – IX – 2 se skládá z

- a) 73% hexogenu, 23% prášku Al a 4% vosku,
- b) 80% hexogenu a 20% prášku Al,
- c) 60% A – IX – 1 a 40% tritolu.

340. Trhavina označená TD – (42, 50 ...) se používá

- a) ve výbušných střelách pěchotních zbraní,
- b) v minometných a dělostřeleckých střelách,
- c) jako náplň německých kumulativních střel.

341. Třaskaviny jsou výbušniny

- a) jejichž charakteristickou výbušnou přeměnou je explozivní hoření,
- b) velmi citlivé na jednoduché iniciační podněty,
- c) jejichž detonační rychlost je vyšší než u trhavin.

342. Iniciační podnět třaskavin může být

- a) mechanický nebo tepelný,
- b) pouze mechanický,
- c) pouze tepelný.

343. Iniciační podnět třaskavin může být

- a) jen nápich nebo tření,
- b) jen nápich nebo náraz,
- c) také elektrická jiskra.

344. Mezi třaskaviny patří

- a) azid olovnatý,
- b) nitroglycerin,
- c) tetryl.

345. K výrobě rozbušek Ž se používá

- a) třaskavá rtuť a azid olova,
- b) azid olovnatý a pentrit,
- c) třaskavá rtuť a pentrit.

346. Zahřátím třaskaviny se její citlivost

- a) snižuje,
- b) nemění,
- c) zvyšuje.

347. Nejcitlivější na úder je

- a) třaskavá rtuť a tetrazen,
- b) třaskavá rtuť a azid olovnatý,
- c) tricinát olovnatý.

348. Tricinát olovnatý je

- a) velmi citlivý na mechanický podnět,
- b) velmi citlivý na elektrickou jiskru vzniklou i od elektrostatického výboje,
- c) málo citlivý na elektrickou jiskru.

349. Primární náplň rozbušky Ž je

- a) azid olovnatý,
- b) třaskavá rtuť,
- c) tetrazen.

350. Nejmenší množství třaskaviny, které přivede trhavinu k detonaci, se nazývá

- a) mezní hmotnost,
- b) mezní náplň,
- c) měrná hmotnost.

351. Střeliviny jsou výbušniny

- a) jejichž charakteristickou výbušnou přeměnou je detonace,
- b) jejichž charakteristickou výbušnou přeměnou je explosivní hoření,
- c) které patří k přímým – primárním výbušninám.

352. Střeliviny pro svou funkci

- a) potřebují vzdušný kyslík,
- b) nepotřebují vzdušný kyslík,
- c) potřebují vzdušný kyslík, s výjimkou raketových pohonných hmot.

353. Zplodiny hoření

- a) působí svým tlakem na dno střely, tím jí udělí požadovanou rychlost a také jsou zdrojem reaktivní síly pro raketovou střelu,
- b) se používají jako zdroj tlakové síly pro zrychlení střely v hlavni, reaktivní sílu pro raketovou střelu vytváří kapalně pohonné hmoty,
- c) se používají jako zdroj tlakové síly pro zrychlení dělostřelecké a raketové střely.

354. Černý prach

- a) v malém množství deflagruje, ve větším množství může detonovat,
- b) v malém množství deflagruje, detonovat může pouze dodáním energie pomocí počínové náplně,
- c) pouze deflagruje.

355. Černý prach je

- a) velmi citlivý na náraz,
- b) velmi citlivý na náraz, tření, plamen a elektrickou jiskru,
- c) velmi citlivý na tření, plamen a elektrickou jiskru.

356. Základní složkou bezdýmných prachů je

- a) nitrocelulóza,
- b) nitroglycerin,
- c) dinitroglykol.

357. Bezdýmné prachy

- a) po iniciaci deflagrují a nejsou schopné detonace,
- b) jsou schopné detonovat při dostatečně silné iniciaci,
- c) nejsou schopné detonovat.

358. Nitrocelulóзовý prach patří do skupiny

- a) prachů s těkavými rozpustidly,
- b) prachů bez těkavých rozpustidel,
- c) nitroglycerinových prachů.

359. Do nábojů pěchotní munice se používá

- a) nitrocelulóзовý prach,
- b) nitroglycerinový prach,
- c) diglykolový prach.

360. Do dělostřeleckých nábojů se používá zpravidla

- a) nitrocelulóзовý prach,
- b) nitroglycerinový prach,
- c) černý prach.

361. Pyrotechnické složky jsou

- a) mechanické směsi hořlavin, okysličovadel a bezdýmných prachů,
- b) mechanické směsi hořlavin, okysličovadel a látek k dosažení světelných, zápalných a dalších účinků,
- c) mechanické směsi hořlavin a hydroxidů .

362. Jako okysličovadlo se v pyrotechnických složkách používají například

- a) oxidy a peroxidy, chromany a dvojchromany,
- b) oxidy a peroxidy, telur a uhlík,
- c) oxidy a peroxidy, uhlovodíky a uhlohydráty.

363. Jako hořlavina se v pyrotechnických složkách používají

- a) uhlovodíky a uhlohydráty, oxidy a peroxidy,
- b) uhlovodíky a uhlohydráty, telur a uhlík,
- c) uhlovodíky a uhlohydráty, chromany.

364. Světelné slož

- a) dosahují vysoké svítivosti spalováním dřevěného uhlí,
- b) dosahují vysoké svítivosti spalováním naftalenu,
- c) dosahují vysoké svítivosti při vysokých teplotách hoření.

365. Teplota aktivovaných zápalných slož je

- a) větší jak 1000 °C,
- b) 800°C,
- c) 500°C.

366. Teplota aktivovaných dýmových slož je

- a) větší jak 1000°C,
- b) 400 – 800 °C,
- c) 300°C.

367. Pyrotechnické slož

- a) se mimo jiné používají v časových rozněcovačích a zapalovačích,
- b) se nepoužívají v časových rozněcovačích a zapalovačích,
- c) nejsou vhodné pro použití v časových zapalovačích.

368. Termity jsou látky

- a) které vytvářejí velké množství dýmu,
- b) jejichž teplota hoření je 600 °C,
- c) které dávají vysoké výbuchové teplo a vysokou teplotu hoření.

369. Pyrotechnické slož jsou

- a) málo citlivé k mechanickým impulsům,
- b) velmi citlivé na mechanické impulsy,
- c) neobsahují okysličovadla.

370. Samozápalné jsou některé pyrotechnické slož, obsahující

- a) fosfor,
- b) chloristany,
- c) síru.

371. Principem činnosti detektoru kovů, který využívá pulzně - indukční elektromagnetický systém je

- a) vytvoření budícího magnetického pole a po jeho zániku měření magnetického pole tělesa,
- b) vytvoření sinusového budícího magnetického pole a současný příjem magnetického pole tělesa,
- c) měření magnetického pole země.

372. Principem činnosti detektoru kovů, který využívá frekvenční elektromagnetický systém je

- a) vytvoření pulzního budícího magnetického pole a po jeho zániku měření magnetického pole tělesa,
- b) vytvoření sinusového budícího magnetického pole a současný příjem magnetického pole tělesa,
- c) měření zbytkového magnetismu.

373. Detektory kovů pracující na principu činnosti pulzně - indukčního elektromagnetického systému umožňují vyhledávání

- a) elektricky vodivých těles,
- b) elektricky nevodivých těles,
- c) dutých prostor.

374. Rozlišit druh kovu hledaného tělesa umožňují detektory pracující na principu

- a) pulzně indukčního elektromagnetického systému,
- b) frekvenčního elektromagnetického systému,
- c) měření zemského magnetismu.

375. Detektory kovů, jejichž chod není synchronizován

- a) se po přiblížení vzájemně ruší,
- b) se po přiblížení vzájemně neruší,
- c) nelze použít pro detekci feromagnetických předmětů.

376. Významný zdroj rušivého signálu, který snižuje hloubkový dosah detekce, je

- a) mineralizace a vodivost země,
- b) signál vytvořený hledaným tělesem,
- c) zbytkový magnetismus.

377. Malá cívka detektoru kovů umožňuje oproti velké cívce

- a) větší hloubkový dosah,
- b) přesnější lokalizaci tělesa,
- c) lokalizaci tělesa s menší přesností.

378. Zvětšováním vzdálenosti cívky od terénu při detekci muničních předmětů se

- a) zvyšuje hloubkový dosah detekce,
- b) hloubka detekce nemění,
- c) snižuje hloubkový dosah detekce.

379. Vzájemné rušení několika detektorů lze omezit

- a) vypnutím akustické signalizace,
- b) změnou pracovní frekvence,
- c) nelze omezit.

380. Určete správnou polohu cívky detektoru nad terénem při vyhledávání muničních předmětů

- a) viz obraz č. 1,

- b) viz obraz č. 2,

- c) obě dvě možnosti jsou správné.

381. K detekci nekovových muničních prostředků

- a) lze použít detektor kovů nastavený na maximální výkon,
- b) lze použít minový bodec,
- c) nelze použít minový bodec.

382. Ke zjištění nekovových muničních prostředků a výbušnin uložených v zemi

- a) lze použít detektor kovů nastavený na maximální výkon,
- b) lze použít půdní radar,
- c) lze použít termovizní systémy.

383. Detektory využívající principu půdního radaru

- a) lze použít pro detekci nekovových muničních prostředků,
- b) lze použít jen pro detekci kovových muničních prostředků,
- c) nelze použít pro detekci muničních prostředků.

384. Správný postup při vyhledávání nekovových muničních prostředků je

- a) použití minového bodce a poté vizuální prohlídka prostředí,
- b) při použití minového bodce se vizuální prohlídka prostředí neprovádí,
- c) vizuální prohlídka prostředí a poté použití minového bodce.

385. Minový bodce se používá

- a) při vyhledávání kovových a nekovových muničních prostředků,
- b) při vyhledávání pouze nekovových muničních prostředků,
- c) při vyhledávání pouze kovových muničních prostředků.

386. Při vyhledávání nekovových muničních prostředků

- a) lze použít také detektor kovů nastavený na maximální citlivost, protože části rozněcovačů nekovových muničních prostředků obsahují malé kovové součásti,
- b) lze použít detektor kovů nastavený na minimální citlivost, protože části rozněcovačů nekovových muničních prostředků obsahují malé kovové součásti,
- c) nelze použít detektor kovů, protože části rozněcovačů nekovových muničních prostředků neobsahují malé kovové součásti.

387. Půdní radary pracují na principu

- a) měření zemského magnetismu,
- b) měření magnetického pole vytvořeného hledaným tělesem,
- c) odrazu elektromagnetického vlnění od překážky.

388. Před zahájením prací při vyhledávání nekovových i kovových muničních prostředků

- a) je třeba prohlédnout okolí, zda tam mimo jiné není umístěna nástraha,
- b) je třeba uvědomit nejbližší požární útvar,
- c) se požární útvar neuvědomuje (pouze v případě nálezu zápalné munice).

389. Vyhledávání nekovových a kovových muničních prostředků

- a) se provádí skupinami o počtu maximálně 10 pracovníků, rozmístěných po prostoru podle konfigurace terénu,
- b) se provádí skupinami o počtu 5 pracovníků, rozmístěných libovolně po prohledávaném území,
- c) se provádí skupinami o minimálním počtu 2 pracovníků a maximálním počtu 3 pracovníků, rozmístěných tak, aby byla mezi nimi zachována bezpečná vzdálenost.

390. Při provádění pyrotechnického průzkumu se bezpečná vzdálenost pracovních skupin určuje

- a) na základě vyhodnocení podmínek pyrotechnického průzkumu a druhu vyhledávané munice,
- b) na základě zpracovaného technologického postupu,
- c) na základě svobodné volby pracovníků.

391. Mezi prostředky, kterými se zjišťuje přítomnost výbušnin, patří

- a) detektor kovů,
- b) magnetometr,
- c) speciálně vycvičený pes.

392. Detektor pracující na principu frekvenčního elektromagnetického systému lze použít k detekci výbušnin

- a) ano,
- b) ne,
- c) ano, ale musí být nastaven na maximální výkon.

393. Technika spektrometrie řízené iontové pohyblivosti se používá pro detekci výbušnin

- a) ano,
- b) ne,
- c) jen v uzavřených objektech.

394. Detektory výbušnin umožňují prověřit

- a) libovolný povrch nebo dutinu,
- b) jen povrch předmětu,
- c) jen duté prostory.

395. Jedna z možností detekce výbušnin je využití

- a) půdního radaru,
- b) známé reakce výbušniny s detekční látkou,
- c) známého zbarvení roztoku vody a výbušniny.

396. Při zjišťování přítomnosti výbušniny detektory výbušnin

- a) se nemusí dbát na to, aby prověřovaný předmět nemohl být znečištěn jinou výbušninou,
- b) se rozliší náhodné znečištění prověřovaného předmětu výbušninou,
- c) se musí dbát na to, aby prověřovaný předmět nemohl být znečištěn jinou výbušninou.

397. Citlivost detektorů výbušnin, pracujících na principu iontové techniky, je řádově

- a) mg výbušnin,
- b) pg výbušnin,
- c) g výbušnin.

398. Detektory výbušnin pracující na principu reakce výbušniny s detekční látkou

- a) se používají na orientační určení druhu výbušniny,
- b) se používají na velice přesné určení druhu a složení výbušniny,
- c) reagují jen na výbušniny typu TNT.

399. Spolehlivá metoda detekce výbušniny je zjištění hořlavosti zkoumaného vzorku

- a) ano,
- b) jen výbušniny typu TNT,
- c) ne.

400. Detektory výbušnin pracující na principu iontové techniky jsou

- a) schopné odběru vzorku pouze stěrem (přímý kontakt),
- b) schopné detekce výparů výbušniny,
- c) nevhodné pro výbušniny na bázi nitrocelulózy.

401. Střídavá magnetická pole užitá k vyhledávání kovových předmětů mohou být vytvořena

- a) elektromagnetickými vlnami (např. rádiovými vlnami) nebo pulzujícími stejnosměrnými proudy,
- b) využitím mikrovlňného záření, případně ultrazvuku,
- c) pomocí rentgenového záření.

402. Správná sestava vhodných antén pro směřování a vyzáření vyráběného výkonu se v zaměřovací technice nazývá

- a) budík,
- b) cívka,
- c) sonda.

403. Úkolem sond je vyzařování magnetických polí pro vznik vířivých proudů k vyvolání sekundárního pole, což je jakési vlastní magnetické pole

- a) obklopující kovový objekt,
- b) odražené vlnění k povrchu terénu,
- c) zbytek zemského magnetismu.

404. Intenzitu vzniklých vířivých proudů a tím i dosažitelnou hloubku zaměření ovlivňuje další fyzikální vlastnost kovových předmětů

- a) jejich velká hmotnost,
- b) jejich vodivost,
- c) jejich orientace k severnímu magnetickému pólu.

405. Magnetické siločáry přirozeného zemského magnetického pole se šíří

- a) jen v půdě,
- b) jen v atmosféře,
- c) obtížně v půdě.

406. Nejlepší způsob zaměřování kovových předmětů, co se týče dosažitelné hloubky zaměření, je

- a) pulzně-indukční způsob,
- b) magnetometrický způsob,
- c) mikrovlnný způsob.

407. Magnetometrický způsob zaměřování může být použit jen

- a) pro předměty z vodivých plastů,
- b) pro železné i barevné kovy,
- c) pouze pro feromagnetické (železné) předměty.

408. Pro vyhledávání leteckých bomb a dělostřeleckých granátů je přednostně využíván

- a) magnetometrický způsob,
- b) velkoplošné sondy detektoru kovů,
- c) mikrovlnné minohledačky.

409. Síla magnetického pole ve vyhodnocovacích přístrojích se udává v jednotkách nanoTesla (nT) a je mj. hodnotou odpovídající

- a) velikosti předmětu,
- b) magnetické deklinaci,
- c) hloubce uložení předmětu.

410. Pro zaměřování při povrchovém hledání lze použít

- a) magnetometrii, půdní radar GPR, způsob vysílač-přijímač, způsob změny kmitočtu, způsob pulzně-indukční,
- b) způsob změny kmitočtu, překrývání dvou odlišných kmitočtů (zázněj), způsob vysílač-přijímač, způsob pulzně-indukční, způsob rezonanční,
- c) velkoplošné sondy, magnetometrii, způsob pulzně-indukční, způsob změny kmitočtu, způsob vysílač-přijímač.

411. K hloubkovému zaměřování předmětů v zemi lze použít

- a) magnetometrii, půdní radar GPR, způsob vysílač-přijímač, způsob změny kmitočtu, způsob pulzně-indukční,
- b) velkoplošné sondy, magnetometrii, způsob pulzně-indukční, způsob změny kmitočtu, způsob vysílač-přijímač,
- c) velkoplošné sondy, velkoplošné sondy pro způsob pulzně-indukční, magnetometrie, magnetometrie s protonovou rezonancí, půdní radar GPR.

412. Nízkofrekvenční minové hledačky, frekvenční nebo pulzní varianty, lze použít

- a) k zjišťování min s kovovým pláštěm nebo min s určitým podílem kovových částí,
- b) ke zjišťování plastových a jiných nekovových min,
- c) ke zjišťování všech protitankových min.

413. Mikrovlnné minové hledačky pracují na principu

- a) magnetické rezonance,
- b) rozdílu dielektrických konstant zeminy a uložené miny,
- c) ultrazvukového zobrazení.

414. Signál detektoru ovlivní podstatně

- a) velikost, tvar a materiál tělesa a jeho poloha vzhledem k terénu, půdní prostředí,
- b) velikost, tvar a materiál tělesa a jeho hloubka uložení,
- c) velikost, tvar a materiál tělesa, hloubka uložení a intenzita vysílaného magnetického pole i půdní prostředí.

415. Frekvenční varianta detektoru

- a) využívá dvojice soustředných cívek, z nichž jedna trvale vysílá magnetické pole sinusového průběhu obvykle jedné frekvence, zatímco druhá, přijímací, trvale transformuje magnetické pole na elektrický signál,
- b) využívá jedné cívky, která postupně plní funkci vysílací i přijímací. Intervaly vysílání a příjmů na sebe navazují a opakují se obvykle 100 až 500x za sekundu,
- c) využívá dvou cívek. Polarizační roviny vysílací a přijímací cívky jsou vzájemně otočeny o 90°. Vazbou primárního pole se v přijímacím vinutí indukuje vyhodnotitelný signál.

416. Pulzní varianta detektoru

- a) využívá dvojice soustředných cívek, z nichž jedna trvale vysílá magnetické pole sinusového průběhu obvykle jedné frekvence, zatímco druhá, přijímací, trvale transformuje magnetické pole na elektrický signál,
- b) využívá jedné cívky, která postupně plní funkci vysílací i přijímací. Intervaly vysílání a příjmů na sebe navazují a opakují se obvykle 100 až 500x za sekundu,
- c) využívá dvou cívek. Polarizační roviny vysílací a přijímací cívky jsou vzájemně otočeny o 90°. Vazbou primárního pole se v přijímacím vinutí indukuje vyhodnotitelný signál.

417. Při popálení nebo opaření malé plochy postižené místo

- a) překryjeme čistým obvazem,
- b) poléváme chladnou vodou, dokud chlazení přináší úlevu, pak zakryjeme co nejčistší tkaninou,
- c) ošetříme mastí na spáleniny.

418. Při polížení kyselinou nebo louhem postižené místo

- a) se snažíme chemicky neutralizovat,
- b) otřeme čistým kouskem látky dosucha,
- c) poléváme co největším množstvím vody.

419. Při kolapsu (mdlobě) postiženého

- a) uložíme do polohy na záda, zvedneme dolní končetiny, zajistíme přívod čerstvého vzduchu, dáváme studené obklady na čelo,
- b) posadíme se zakloněnou hlavou, dáváme studené obklady na prsa,
- c) položíme, nejlépe do polohy na břicho.

420. Šok je závažný chorobný stav, se kterým se můžeme setkat

- a) pouze po větším úrazu,
- b) pouze při větší ztrátě tělesných tekutin,
- c) u všech závažných úrazových, ale i neúrazových stavů.

421. V rámci protišokových opatření při úrazu provádíme

- a) stavění krvácení, zajištění psychického klidu, ochranu před prochlazením nebo přehřátím, znehybnění zlomenin,
- b) obyčejně znehybnění končetin a uložení do polohy vleže,
- c) podávání tekutiny podle žízně, na poraněné místo dáme elastické obinadlo, s pacientem nemanipulujeme, abychom mu neublížili.

422. Při tepenném krvácení na končetině přiložíme škrtidlo

- a) pod ránou, to je dále od srdce,
- b) nad ránou, to je blíže k srdci,
- c) nad i pod ránou.

423. Při tepenném krvácení menšího rozsahu na končetině přiložíme

- a) tlakový obvaz,
- b) normální obvaz,
- c) obvaz na ránu a nad ní škrtidlo.

424. Při bezvědomí

- a) zjistíme stav dýchání a srdeční činnosti, není-li porucha, orientačně vyšetříme a postiženého uložíme do stabilizované polohy na bok,
- b) postiženého orientačně vyšetříme a při zjištění, že dýchá a tep je hmatný, jej uložíme na břicho,
- c) ihned zahájíme dýchání z úst do úst, s orientačním vyšetřením se nezdržujeme.

425. Při umělém dýchání z plic do plic provedeme

- a) v poloze postiženého na zádech šetrný záklon hlavy, otevřeme ústa, vyčistíme ústní dutinu, předsuneme dolní čelist, nos stiskneme prsty a dýcháme do úst postiženého frekvencí 12 krát za minutu,
- b) záklon hlavy a do úst postiženého dýcháme 10 krát za minutu,
- c) otevření úst a do úst postiženého dýcháme 20 krát za minutu.

426. Je-li dýchání z plic do plic neúčinné

- a) snažíme se prudkým fouknutím odstranit event. překážku,
- b) provedeme předklon hlavy,
- c) zdokonalíme záklon hlavy.

427. Zevní masáž srdce při resuscitaci provádíme

- a) v poloze na zádech postiženého rytmickým masírováním hrudníku oběma rukama přeloženýma přes sebe,
- b) uložením postiženého na tvrdou podložku, přičemž stlačujeme dolní třetinu hrudní kosti dlaňovou hranou jedné ruky, druhá ruka je přiložena na spodní, frekvencí 100 krát za minutu,
- c) přiložením dlaně na hrudní kost postiženého v její dolní části a stlačujeme frekvencí 80 krát za minutu.

428. Při poranění páteře transport poraněného

- a) není možný,
- b) je možný jen na tvrdé rovné podložce,
- c) je možný na jakékoliv podložce.

429. Při žilním krvácení většího rozsahu

- a) přiložíme tlakový obvaz,
- b) přiložíme normální obvaz a pod ránu škrtidlo,
- c) postačí normální obvaz.

430. Při tepenném krvácení na krku v oblasti klíční kosti v podpažní jamce zastavujeme krvácení

- a) tlakovým obvazem,
- b) pomocí škrtidla,
- c) tlakem prstu v ráně.

431. Cizí těleso v ráně většího rozměru

- a) se snažíme odstranit a přiložit obvaz,
- b) ponecháme zásadně v ráně, přiložíme pouze obvaz, těleso bude odstraněno až při odborném ošetření,
- c) nesmíme v ráně ponechat, působilo by jako zdroj infekce.

432. Stabilizovaná poloha je

- a) vleže na zádech se zakloněnou hlavou,
- b) na břiše,
- c) na boku, s pokrčenou spodní dolní končetinou, horní paže je podložena pod obličejem a spodní paže je v mírném zapažení za tělem.

433. Při prudkém zevním krvácení je nejdůležitější

- a) okamžité stavění krvácení stiskem prstu v ráně, pak si rozmyslíme další postup,
- b) nejprve si dobře promyslet postup a připravit si pomůcky,
- c) ránu zavázat, s poraněním nemanipulovat a přivolat pomoc

434. Krvácení z nosu ošetříme

- a) stlačením nosních dírek prsty a předklonem hlavy, případně přikládáním studených obkladů na zátylek,
- b) záklonem hlavy,
- c) uložením postiženého do vodorovné polohy.

435. Otevřenou zlomeninu končetiny

- a) znehybníme dlahami, před tím je však třeba zlomeninu napravit narovnááním v ose,
- b) ošetříme poraněnému přiložením obvazu a elastického obinadla na ránu,
- c) ošetříme poraněnému přiložením obvazu a končetinu znehybníme v poloze, v jaké se nachází.

436. Při zavřeném poranění břicha, kdy je poraněný při vědomí

- a) uložíme poraněného do polohy na zádech nebo na bok, cítí-li se tak lépe,
- b) uložíme jej do polohy vsedě, dáváme pít podle žízně,
- c) uložíme jej do polohy na břiše.

437. Zlomeninu horní končetiny ošetříme přiložením

- a) elastického obinadla a provedeme protišoková opatření,
- b) elastického obinadla v místě bolesti,
- c) dlahy a provedeme závěs, nejlépe šátkem.

438. Zlomeninu dolní končetiny ošetříme přiložením

- a) dlahy přes oblečenou končetinu, se znehybněním sousedních kloubů,
- b) elastického obinadla v místě bolesti,
- c) elastického obinadla od prstů až k tříslu.

439. Při střelném poranění

- a) musíme ránu pro zvýšenou možnost infekce důkladně vyčistit a vydezinfikovat,
- b) musíme dbát na možnost komplikací, proto vždy ránu důkladně vymyjeme a dezinfikujeme pouze okolí,
- c) je při prvním ošetření riziko infekce málo podstatné; snažíme se pouze zastavit krvácení a u končetin provést znehybnění.

440. Při střelném poranění hlavy, kdy je poraněný v bezvědomí, dýchá, tep je hmatný a krvácí z ucha, poraněnému

- a) přiložíme obvaz na krvácející ucho, uložíme ho do stabilizované polohy na bok na straně poraněného ucha, pravidelně sledujeme jeho stav,
- b) přiložíme obvaz na ucho a uložíme ho na záda,
- c) obvážeme ucho a pokud možno s ním nemanipulujeme.

441. Při střelném poranění hrudníku, kdy je poraněný při vědomí, přiložíme na ránu

- a) poloprodyšný obvaz, poraněného uložíme do polohy v polosedě, sledujeme jeho stav,
- b) neprodyšný obvaz, poraněného uložíme na záda,
- c) neprodyšný obvaz, poraněného uložíme do polohy na bok poraněnou stranou nahoru.

442. Při střelném poranění břicha, kdy je poraněný při vědomí

- a) obvážeme ránu, poraněného položíme nejlépe na břicho, aby byla rána stlačena,
- b) na ránu přiložíme obvaz, případně vyhřezlé kličky střevní se nesnažíme nikdy vrátit zpět, poraněného uložíme v poloze na zádech s podloženými koleny, nesmí nic jíst ani pít,
- c) ránu obvážeme, poraněného uložíme v polosedě, dáváme mu pít podle žízně, ale nesmí nic jíst.

443. Při střelném poranění končetiny poraněnému

- a) přiložíme tlakový obvaz, při větším tepenném krvácení zaškrtneme tepnu nad ránou,
- b) ránu omyjeme, vyjmeme kulku a obvážeme,
- c) ránu zaškrtneme nad ránou i pod ránou.

444. Při poskytování první pomoci je nutné nejdříve

- a) zastavit velké tepenné krvácení a zajistit dýchání,
- b) přivolat odbornou pomoc,
- c) zahájit umělé dýchání.

445. Zlomeninu znehybňujeme přiložením dlahy tak, aby

- a) znehybňovala kloub nad a pod zlomeninou,
- b) sahala od zlomeniny ke kloubu,
- c) znehybňovala celou končetinu.

446. Tlakový bod je místo, ve kterém lze stisknout tepnu

- a) na kterémkoli místě v jejím průběhu,
- b) nad ránou,
- c) proti kosti.

447. Podezření na poranění míchy vyvolává

- a) bezvědomí, pacient reaguje jen na bolestivé podněty,
- b) ztráta hybnosti a citlivosti dolních končetin,
- c) šklabavé křeče dolních končetin.

448. Žilní krvácení poznáme podle toho, že krev je

- a) světlá a vystřikuje souhlasně s tepem,
- b) tmavá a teče z rány bez pulsace,
- c) světlá a vytéká z rány bez tlaku.

449. Při tepenném krvácení s přítomností cizího tělesa v ráně se tlakový obvaz přikládá

- a) na kratší dobu,
- b) bez ohledu na přítomnost cizího tělesa,
- c) až po jeho odstranění.

450. Autotransfuzní poloha je

- a) vleže na zádech se zdviženými dolními končetinami,
- b) na břiše, tlakem na břišní orgány se dostane krev do srdce,
- c) v polosedě s podloženou hlavou.

451. Záchranná služba má telefonní číslo

- a) 150,
- b) 155,
- c) 158.

452. Při kolapsu (mdlobě) je zajištění odborné pomoci nutné

- a) vždy,
- b) nedojde-li k rychlé úpravě stavu,
- c) nikdy.

453. Mezi protišoková opatření nepatří

- a) zabránění podchlazení,
- b) tišení bolesti,
- c) podání energeticky bohaté stravy.

454. Při poranění oka úlomkem kovu při střelbě

- a) opatrně vyjmeme pinzetou úlomek z oka,
- b) oko nedráždíme, úlomek nevyndáváme, obě oči překryjeme sterilním obvazem a postiženého dopravíme co nejrychleji k lékaři,
- c) provedeme výplach oka a pokusíme se ostrým předmětem tento úlomek vyjmout.